درباره درهم‌تنیدگی‌های سیاست، دین و جنسیت در ترکیه و فراتر از مرزها، خشونت جنسیت‌محور به‌ویژه مقاومت فمینیستی در برابر اقتدارگرایی، مطالعه و پژوهش می‌کند به «هم‌میهن» می‌گوید خشونت علیه زنان یک مشکل وخیم در ترکیه است و در حال بدترشدن است: «ریشه خشونت جنسیت‌محور علیه زنان، نابرابری جنسیتی است اما به‌جای پیشبرد برابری جنسیتی، سیاست‌های دولت کنونی خلاف آن حرکت می‌کند. در سال ۲۰۱۰، اردوغان، نخست‌وزیر وقت (و رئیس‌جمهور کنونی) ترکیه، اعلام کرد که به برابری زنان و مردان اعتقادی ندارد. این یک اظهارنظر رادیکال و تغییر جدی نسبت به یکی از آرمان‌ها و ارزش‌های اساسی جمهوری مدرن بود.» اوزلم می‌گوید، مردان (و گاهی زنان) وقتی زنان را با دامن کوتاه یا پوشش‌های دیگر می‌بینند، احساس جسارت می‌کنند که به‌صورت کلامی یا حتی فیزیکی دخالت کنند.

به‌گفته این کنشگر خروج ترکیه از کنوانسیون استانبول قانونی نبود: «کنوانسیون استانبول نتیجه دهه‌ها مبارزه است. این کنوانسیون نتیجه مستقیم پرونده‌هایی مانند پرونده «ناهیده اوپوز» است که او و مادرش خشونت باورنکردنی‌ای از سوی همسر ناهید تحمل کردند. زنان ترکیه با اشک‌ها، درد، خون و ساعت‌های بی‌خوابی خود برای قابل مشاهده کردن خشونت علیه زنان و برای تدوین قوانین مقابله با آن، بها پرداخته‌اند.» این کنشگر اما می‌گوید جنبش زنان در این کشور بسیار قدرتمند است: «هرچقدر هم تلاش کنند، زنان عقب‌نشینی نمی‌کنند. فمینیست‌ها در برابر سیاست‌های اقتدارگرایانه مقاومت می‌کنند و می‌توان گفت آن‌ها مهم‌ترین سد در برابر تضعیف بیشتر حقوق سخت‌به‌دست‌آمده ما هستند.»

«سوینچ اونال»، یک فعال باتجربه حقوق زنان که عضو انجمن پایش برابری جنسیتی (CE D) اهل آنکاراست؛ به «هم‌میهن» می‌گوید بزرگ‌ترین موانع پیشِ‌روی زنان برای گزارش‌دادن خشونت ترس از بدنامی (انگ‌زنی)، نگرانی از بی‌نتیجه بودن، ترس از انتقام، کمبود آگاهی، دشواری در دسترسی به عدالت و فرهنگ و درماندگی آموخته‌شده است. او می‌گوید طبق برنامه راهبردی ۲۰۲۶-۲۰۲۲ وزارت خانواده و خدمات اجتماعی، تعداد پناهگاه‌های زنان در ترکیه که در سال ۲۰۲۱ برابر با ۱۴۹ بوده، قرار بود در سال ۲۰۲۲ به ۱۵۴، در سال ۲۰۲۳ به ۱۵۹، در ۲۰۲۴ به ۱۶۴ و در ۲۰۲۵ به ۱۶۹ برسد، اما هیچ افزایشی مطابق این اهداف رخ نداده و تعداد پناهگاه‌ها در سال ۲۰۲۵ همچنان ۱۴۹ است؛ همان تعداد سال ۲۰۲۱.

آرژانتین: از زن‌کشی تا کمپین‌های فمینیستی

خشونت علیه زنان در آرژانتین، نه یک مشکل فردی، بلکه یک بحران ساختاری است. نرخ زن‌کشی بالاست و سیستم‌های قانونی و امنیتی در بسیاری موارد نتوانسته‌اند از زنان بازمانده به‌درستی محافظت کنند. سازمان‌ها فمینیستی مانند MuMaL ـ گروه «زنان میهن آمریکای لاتین»، یک گروه فمینیستی فعال در آرژانتین که بر موضوعات خشونت علیه زنان، زن‌کشی، برابری جنسیتی و حقوق زنان تمرکز دارد و آمارها و گزارش‌های مربوط به خشونت علیه زنان در آرژانتین را منتشر می‌کند ـ گزارش می‌دهند که «یک زن هر ۳۳ ساعت» در آرژانتین به قتل می‌رسد. دولت «خاویر میلی» با اتخاذ سیاست‌هایی مثل منحل‌کردن وزارت زنان و کاهش بودجه برنامه‌های مربوط به خشونت جنسیتی، نگرانی فمینیست‌ها را برانگیخته است. جنبش زنان، به‌ویژه جنبش «نه یک‌زن کمتر» (Ni Una Menos) که ابتدا در آرژانتین شکل گرفت، سپس در بسیاری از کشورهای آمریکای لاتین و جهان مورد استفاده قرار گرفت، دستاوردهای بزرگی داشته اما با تغییرات سیاسی اخیر (مثل کاهش نهادهای حمایتی) این دستاوردها در مخاطره‌اند. این جنبش در ژوئن ۲۰۱۵ با تظاهرات گسترده در سراسر کشور آغاز شد، که بخش مهمی از ابعاد عمومی و سیاسی خشونت جنسیتی را نمایان کرد.

«پیلار امیتشین»، کنشگر فمینیست و از اعضای جنبش «نه یک‌زن کمتر»، در سال‌های اخیر، بر تقویت اتحادهای ریشه‌محور و انترناسیونالیستی درون جنبش‌های فمینیستی تمرکز و در اعتراضات خیابانی به‌مناسبت ۲۵ نوامبر در این کشور نقش داشته و حالا به «هم‌میهن» می‌گوید، وضعیت خشونت علیه زنان و افراد کوییر در آرژانتین در زمان اخیر به‌طرزی نگران‌کننده وخیم‌تر شده است: «این وضعیت با برچیدن سیاست‌های عمومی‌ای که طی سال‌ها مبارزه فمینیستی به‌دست‌آمده بودند از جمله خدمات حمایتی، خط‌های مشاوره، پناهگاه‌ها، برنامه‌های آموزشی و کارزارهای پیشگیری، بدتر شده است.» او می‌گوید اگرچه جنبش فمینیستی به‌تنهایی نتوانست نرخ زن‌کشی را کاهش دهد، اما توانست یک چارچوب سیاسی و فرهنگیِ جدید برای نام‌گذاری، آشکارسازی و مطالبه پاسخ‌های جمعی به این اشکال خشونت بسازد. پیلار می‌گوید جنبش فمینیستی آرژانتین که طی دهه گذشته بسیار قدرتمند بوده، به‌طور برگشت‌ناپذیری شرایط گفت‌وگوی عمومی پیرامون خشونت جنسیتی را دگرگون و گسترش توده‌ای این جنبش همچنین چشم‌اندازهای فمینیستی را وارد تمام ساحت‌های زندگی روزمره کرد. او می‌گوید ظهور جریان راست افراطی بازگشتی به هنجارهای محافظه‌کارانه رقم‌زده است، به‌ویژه در میان جوانان، نقش‌های جنسیتی سنتی را تقویت می‌کند و نوعی احساس ثبات از طریق وعده تسلیم به خانواده پدرسالار ایجاد می‌کند. به گفته این کنشگر زنان، گفتمان ضدفمینیستی مداوم که از سوی دولت و شبکه‌های دیجیتال هماهنگ تقویت می‌شود، اثرات مادی و ویرانگری بر زندگی زنان داشته است: «تنها دو ماه پیش، شاهد یک زن‌کشی دوگانه در کوردوبا بودیم که توسط یک فعال ضدفمینیست انجام شد؛ او شریک سابق‌اش و مادر او را به قتل رساند و تلاش کرد، کودک مشترک‌شان را برباید. این فرد از چهره‌های فعال یک جنبش مردسالارِ راست‌افراطی با بیش از ۱۰۰ هزار دنبال‌کننده در شبکه‌های اجتماعی بود، با پیوندهای سیاسی در آرژانتین و اروگوئه و ایدئولوگ اصلی آن نیز همان شخصی است که الهام‌بخش فکری رئیس‌جمهور خاویر میلی است. او در ساختار راست‌افراطی هم سازمان‌دهی سیاسی می‌کرد.

این فضای آزار سیاسی علیه سازمان‌های اجتماعی و به‌طور خاص علیه جنبش‌های فمینیستی، بخشی از یک سیاست دولتی است که هدف‌اش ایجاد ترس، بی‌تحرکی، تعمیق فردگرایی و فروپاشی بافت جمعی و اجتماعی است.»

به اعتقاد این کنشگر، رهایی زنان و افراد کوییر، چه در کوتاه‌مدت و چه در بلندمدت، بدون یک اتحاد عمیق با طبقه کارگر، جوامع بومی و همه بخش‌های تاریخیِ استثمارشده و سرکوب‌شده‌ای که در برابر این الگوی فاشیستی‌سازی زندگی و سرمایه‌داری در خشن‌ترین و ویرانگرترین شکل آن مقاومت می‌کنند، قابل تصور نیست. او در پایان پیامی هم برای زنان ایران و منطقه ما دارد: «در ۲۵ نوامبر امسال، امیدوارم که میلیون‌ها نفر در سراسر جهان نه‌تنها از بدن‌های زنان، بلکه از رویاها، خواسته‌ها و سرزمین‌های آنان دفاع کنیم. جنبش فمینیستی، نیرویی مهارناپذیر و رام‌نشدنی، با ظرفیتی عظیم برای رادیکالیته و دگرگونی عمیق جامعه است. ما یکی از بذرهای آینده‌ایم، باشد که بتوانیم آن را با هم بسازیم؛ بین‌الملل‌گرا، ضدسرمایه‌داری و رادیکال.»

فلسطین: پیوند پدرسالاری، استعمار نظامی و خشونت

خشونت مبتنی بر جنسیت در فلسطین ترکیبی از خشونت خانگی، خشونت ساختاری اشغال و خشونت در دوران جنگ و همه برآمده از پیوند پدرسالاری و نظامی‌گری است. اشغال نظامی نقش مهمی در تشدید خشونت علیه زنان داشته، چون فشار اقتصادی، محدودیت دسترسی به خدمات و حضور نظامی، بار سنگینی بر زنان فلسطینی می‌گذارد. ژانویه ۲۰۲۵، صندوق جمعیت سازمان ملل متحد گزارشی منتشر کرد که نشان می‌داد در کرانه باختری، زنان فلسطینی با خطرات فزاینده خشونت جنسیتی مواجه‌اند، به‌ویژه پس از جنگ غزه در اکتبر ۲۰۲۳. این گزارش می‌گفت خشونت از چند منبع می‌آید؛ نیروهای امنیتی اسرائیلی، شهرک‌نشین‌ها، همچنین خشونت خانگی. پایگاه اطلاع‌رسانی «Palestine Monitor» هم چندسال پیش در تحلیلی، تاثیر اشغال بر خشونت خانگی را بررسی کرد و نوشت که خشونت اشغال نظامی اسرائیل به‌شکل غیرمستقیم بر خشونت درون‌خانوادگی فلسطینیان تاثیر گذاشته است. مثلاً زنانی که شوهران‌شان تحت خشونت سیاسی‌اند، بسیار بیشتر در معرض خشونت فیزیکی، روانی یا جنسی از همسرند.

«فیدا»، پژوهشگر مطالعات جنسیت، متولد غزه و بزرگ‌شده همان‌جاست. او در ابتکارات محلی برای ترویج برابری جنسیتی و عدالت اقتصادی بسیار فعال است، همچنین علیه خشونت مبتنی بر جنسیت و در حمایت از حقوق زنان فلسطینی فعالیت داشته است. او به «هم‌میهن» می‌گوید زندگی تحت اشغال اسرائیل، زنان فلسطینی را با آنچه او «خشونت استعماری مداوم» می‌نامد، مواجه می‌کند. به گفته او این خشونت استعماری صرفاً تبعیض نیست، بلکه هدفمند و سیستماتیک است تا زندگی آنها، بافت اجتماعی و شرایط مادی‌ای را که زندگی را غیرقابل تحمل می‌کند، نابود کند: «زنان فلسطینی به‌طور روتین دستگیر، شکنجه و تحت آزار جنسی توسط پلیس و سربازان اسرائیل قرار می‌گیرند.» فیدا می‌گوید در جامعه فلسطینی، زنان قطعاً با تبعیض پدرسالارانه مواجه‌اند: «پدرسالاری در هنجارها و سنت‌های ما ریشه دارد، همانطور که در سراسر جهان هرجا که زنان برای برابری مبارزه می‌کنند، وجود دارد. بااین‌حال درک این نکته حیاتی است که سیاست‌های اسرائیل عمداً این ساختارهای پدرسالارانه را برای تضعیف جامعه فلسطینی و جلوگیری از ایجاد جوامعی مبتنی بر عدالت اجتماعی و برابری تقویت و بهره‌برداری می‌کند، زیرا چنین جوامعی می‌توانستند آزادسازی ما از این پروژه استعماری را تسریع کنند.» او می‌گوید پدرسالاری سیستمی است که زنان تحت آن زندگی می‌کنند و نفوذ خود را در تمام ساختارها از جمله قوانین، دادگاه‌ها و صحنه سیاسی دارد: «بااین‌حال این به‌معنای مقاومت‌نکردن نیست؛ زنان فلسطینی همیشه علیه بی‌عدالتی و تبعیض مبارزه کرده‌اند.» به گفته این کنشگر فلسطینی، زنان همچنین به‌طور خاص از طریق محرومیت از مراقبت‌های باروری و محصولات قاعدگی هدف گرفته می‌شدند، که شکل ویژه‌ای از خشونت استعماری مبتنی بر جنسیت برای تحقیر و انسانی‌زدایی زنان فلسطینی است. فیدا می‌گوید صهیونیسم به‌عنوان یک پروژه استعماری مستقرکننده، ذاتاً خشونت‌آمیز، پدرسالار و جنسیت‌زده است: «تمام خشونت‌های استعماری این عناصر را در خود دارند. سیاست‌های اسرائیل نسبت به زنان فلسطینی بازتاب این خشونت استعماری پدرسالارانه است و به‌طور سیستماتیک اجرا می‌شود. اشغال اسرائیل عمدتاً از ساختارهای پدرسالارانه در جامعه فلسطینی بهره‌برداری و آن‌ها را تقویت می‌کند.» به نظر او این امر هدف استراتژیک دارد: «به سرزمین‌های اشغالی ۱۹۴۸ نگاه کنید، جایی که جرائم علیه زنان فلسطینی در یکی از بالاترین نرخ‌ها در فلسطین تاریخی رخ می‌دهد. این تصادفی نیست. اسرائیل به‌عنوان یک پروژه استعماری از ساختارهای پدرسالارانه بهره‌برداری و آن‌ها را تقویت می‌کند تا جامعه ما را بشکند، تضعیف کند و اطمینان حاصل کند که هیچ‌گاه جوامعی مقاوم نخواهیم ساخت.»

فیدا می‌گوید اسرائیل از روز اول از تمام اشکال خشونت از جمله خشونت جنسی، علیه فلسطینیان استفاده کرده است: «در این دو سال در غزه دیدیم که اسرائیلی‌ها از خشونت جنسی علیه زنان و مردان در زندان‌های اسرائیل استفاده می‌کنند، مانند دکتر عدنان البرش که مورد آزار جنسی قرار گرفت و تحت شکنجه درگذشت. همه این‌ها نشان‌دهنده استفاده عمدی از خشونت جنسیتی به‌عنوان ابزاری برای کنترل استعماری است.» فیدا می‌گوید اکثر سازمان‌های غیردولتی حقوق زنان در غزه بمباران شده‌اند، اما وقتی زنان ابتکارات و پروژه‌های اجتماعی را سازمان‌دهی و تامین مالی می‌کنند، این مقاومت است: «صدها روش وجود دارد که زنان برای بقا سازمان‌دهی می‌شوند و هر عمل بقا، یک عمل مقاومت فمینیستی در برابر نسل‌کشی است.»

شیلی: مبارزه ما مقاومت است

خشونت جنسی و جنسیتی در شیلی، سال‌هاست که کنشگران زن را در این کشور به اعتراض و سازماندهی‌های گسترده برای مبارزه با آن سوق داده است. گزارش سازمان حقوق‌بشر در ژنو در گزارشی به‌تازگی اشاره می‌کند که سیستم داده‌ای در شیلی ناقص است؛ داده‌های خشونت علیه زنان به‌شکل تفکیک‌شده (برای زنان روستایی، زنان معلول، جمعیت‌های آسیب‌پذیر) منتشر نمی‌شوند و این باعث می‌شود سیاست‌گذاری موثر سخت‌تر شود. در سال ۲۰۲۴، ۴۴ مورد زن‌کشی ثبت شد؛ دانشگاه «Universidad de Chile» در تحلیلی به این نتیجه رسیده که زن‌کشی‌ها در شیلی به‌مثابه موج خشونت سیستماتیک جنسیتی دیده شود که نیاز به پیشگیری عمومی و اجتماعی دارد. «ناتالیا ساوِدرا»، اهل شیلی و ۸ سال است که با سازمان غیردولتی «شبکه شیلیایی علیه خشونت نسبت به زنان» همکاری می‌کند. او به «هم‌میهن» می‌گوید خشونت علیه زنان در شیلی ساختاری است و انواع مختلفی دارد: «از خشونت نمادین، اقتصادی، جنسی، تا شدیدترین شکل‌های آن مثل زن‌کشی یا تجاوز و... متاسفانه این خشونت‌ها همیشه در طول زندگی ما و از گذشته وجود داشته و ریشه در سیستم پدرسالار دارد.» او می‌گوید در کنار دیگر کنشگران تلاش می‌کنیم که این خشونت‌ها به‌عنوان خشونت جنسیتی شناخته شوند؛ نامگذاری‌شان می‌کنیم، آن‌ها را مرئی می‌کنیم و این کمک می‌کند زنان بتوانند آن‌ها را نام ببرند و از چرخه خشونت خارج شوند. او می‌گوید سیستم پدرسالار و سرمایه‌داری بر زنان سوار است؛ زنانی که همچون شهروندان درجه دو دیده می‌شوند، تحقیر می‌شوند و به نقش‌های تولیدمثلی، مراقبتی و کار خانگی محدود و وادار می‌شوند.

ناتالیا می‌گوید هیچ قانونی نمی‌تواند خشونت علیه زنان را ریشه‌کن کند؛ اگر هنگام ثبت شکایت، باز قربانی کردن ادامه یابد یا پلیس‌ها و دستگاه قضایی نتوانند فرآیند را به‌درستی انجام دهند و اجازه دهند زنان در طول کل فرآیند احساس حمایت و پشتیبانی کنند. به گفته او جنبش فمینیستی کمک کرده است که موضوع در جامعه مطرح شود: «ما زنان در خیابان‌ها سازماندهی شده و بر رسانه‌ها فشار آورده‌ایم. این فشار باعث‌شده دولت‌های وقت قوانینی مثل قانون نفقه، قانون مقابله با آزار و... را تصویب کنند. بااین‌حال چون این مسائل به‌صورت جزئی گرفته می‌شوند و نه به‌عنوان یک مشکل ساختاری، روند پیشرفت کُند است.»

او درباره فعالیت سازمان «شبکه شیلیایی علیه خشونت نسبت به زنان» می‌گوید: «کار ما بیشتر روی ایجاد آگاهی عمومی و دیدن انواع خشونت ـ که خشونت نامیده نمی‌شوند ـ است. در سال‌های اخیر، شبکه شیلیایی پس از دو سال فعالیت سیاسی، باعث شد «کتی هورتادو»، زنی که در دفاع از خود قاتل مهاجم‌اش شده بود، مورد عفو قرار گیرد. همچنین ما در موارد کوتاهی دستگاه قضایی که مجرمان در آن به‌درستی محاکمه نشده بودند، اقدام کرده‌ایم؛ یکی از این موارد پدر یک سناتور بود که به تجاوز به کودکان متهم شد و ما بارها در خارج از دفاتر حزب و دیوان عالی اعتراض کردیم.» به گفته این کنشگر، این اقدامات کمک می‌کنند جامعه نقش زنان در جامعه را نقد کند، خشمگین شود، عدالت را مطالبه کند و رفتارهای خشونت‌آمیز علیه زنان را عادی‌سازی نکند.

او حرف‌هایش را با یک پیام تمام می‌کند: «خیابان‌ها را رها نکنید، همچنان جامعه را به چالش بکشید تا نقش ما در آن به‌درستی شناخته شود، به سازماندهی ادامه دهید، به‌ویژه اکنون که جریان راست‌افراطی در حال پیشروی است، فعال بمانید. مبارزه ما مقاومت است.»

خبرسازان

تهران بدون «نان کامل»

تهران در حالی با کمبود نانوایی‌های عرضه‌کننده «نان کامل» مواجه است که به گفته مدیر دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت، باوجود کارخانه تولید آرد کامل در همه استان‌ها، چالش قیمت و نبود صرفه اقتصادی برای نانوایان، به‌عنوان موانع اصلی اجرای برنامه ملی نان کامل در پایتخت مطرح می‌شود. به گزارش ایسنا، احمد اسماعیل‌زاده با بیان اینکه پایتخت نانوایی عرضه‌کننده نان کامل ندارد، گفت: «وزارت بهداشت، «دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی» و «دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت» بر ضرورت اجرای برنامه نان کامل در تمام کشور اصرار دارند. خوشبختانه، حداقل یک کارخانه تولیدکننده آرد کامل در هر استان وجود دارد اما تهران با فقدان نانوایی نان کامل مواجه است.» او ادامه داد: «نانوایان در ارتباط با تولید نان کامل به مؤلفه «قیمت» اشاره می‌کنند، اما وزارت بهداشت متولی قیمت نان نیست و این موضوع در اختیار وزارت کشور است.» اسماعیل‌زاده گفت: «وزارت کشور، مسئولیت بازنگری و تغییر قیمت نان کامل را برعهده گرفته است. اگر بازنگری قیمت نان کامل انجام شود و شرایط به‌نحوی باشد که تولیدکننده احساس ضرر مالی نکند، احتمال گرایش نانوایان به تولید نان کامل وجود دارد. قیمت نان کامل، چالش اصلی دسترسی اهالی پایتخت به نان کامل است؛ چراکه نانوایان اظهار می‌کنند تولید نان کامل به فرآیند تخمیر نیاز دارد و این موضوع سبب کاهش تولید نان و درنتیجه درآمد کمتر می‌شود.» او همچنین افزود، نانوایان معتقدند که اختلاف قیمت نان کامل با نان غیرکامل، تفاوت چندانی ندارد: «باتوجه به هزینه‌های تولید نان کامل و اختلاف قیمت ناچیز، تمایلی برای تولید نان کامل در پایتخت وجود ندارد. جلسات کمیسیون اصل ۹۰ با موضوع نان هر سه‌ماه یک‌بار برگزار می‌شود و بررسی قیمت نان از موضوعات مهم این کمیسیون است.»

آگهی مفقودی

سندکمپانی , برگ سبز کارت مشخصات وسیله نقلیه خودروسواری هاچ بک جک S5-AT مدل ۱۴۰۰ رنگ سفید روغنی شماره شاسی NAKSH۷۳۲XMB۱۸۷۶۶۳ شماره موتور IIFC۴GA۳۱DM۰۰۰۳۸۷۹ شماره پلاک ۲۰ ایران ۴۲۳ ه ۴۱ بنام احمد فرحزادی هرندی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

سندکمپانی , برگ سبز کارت مشخصات وسیله نقلیه خودروسواری هاچ بک پژوپانا ۲۰۷-TU5 مدل ۱۴۰۱ رنگ سفید روغنی شماره شاسی NAAR۰۳FE۲NJ۲۶۸۸۷۶ شماره موتور ۱۷۸B۰۰۸۳۲۴۹ شماره پلاک ۵۰ ایران ۱۷۲ ق ۹۱ بنام ساعد عتباتی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مناقصه عمومی

یک شرکت دولتی در نظر دارد نسبت به خرید , اخذ خدمات و یا ساخت اقلام مشروحه ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط اقدام نماید.

از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی جهت دریافت اسناد مناقصه , نقشه و مشخصات فنی به نشانی تهران، کیلومتر ۳۵ جاده خاوران، پاکدشت، میدان شهید سپهبد سلیمانی، جاده اختصاصی پارچین، درب شهید سلیمانی، معاونت بازرگانی (تلفن تماس جهت هماهنگی برای دریافت اسناد مناقصه (۳۶۰۷۶۶۹۰-۰۲۱) مراجعه نمایند.

مهلت دریافت اسناد مناقصه: از تاریخ چاپ آگهی به مدت ۱۰ روز کاری از ساعت ۸ صبح الی ۱۲:۰۰ و از ساعت ۱۳ لغایت ۱۵:۳۰ خواهد بود واسناد مناقصه را می‌بایست **تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۹/۱۷** به آدرس مذکور تحویل نمایند. استعلام‌های واصله واجد شرایط در روز سه شنبه مورخه ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ راس ساعت ۱۳/۳۰ بعدازظهر بازگشایی و بررسی خواهد شد.

به پیشنهادهای فاقد امضاء، مهر یا سپرده معتبر، مخدوش و مشروط و پیشنهادات واصله بعد از مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد.

پرداخت هزینه آگهی مناقصه به عهده برنده /برندگان مناقصه می‌باشد.

۱- خرید قطعه با کد W ۸۳۵۰۱۲ به تعداد ۳٬۰۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی
۲- خرید قطعه با کد W ۸۸۴۰۷۳ به تعداد ۱۷٬۰۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی
۳- خرید قطعه با کد W ۸۸۴۱۴۲ به تعداد ۲٬۰۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی
۴- خرید قطعه با کد W۸۸۴۱۲۶ به تعداد ۲٬۰۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی
۵- خرید قطعه با کد W ۸۸۴۱۳۸ به تعداد ۲٬۱۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی
۶- خرید قطعه با کد W ۸۸۴۱۳۵ به تعداد ۲٬۰۰۰ عدد مطابق نقشه و پیوست فنی

م الف: ۳۱۶۳ شناسه آگهی: ۲۰۵۴۹۰۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف و وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو قم تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون مذکور را براساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آراء ذیل تایید نموده اند.

۷- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۲۰۰۹۰۶ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۹۰۶ آقای / خانم اکرم پور جعفری به شناسنامه شماره ۱۶۶۸۵ کدملی ۰۳۸۱۶۳۵۹۱۰ صادره قم فرزند محمد در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۱۱۴ مترمربع پلاک شماره فرعی از ۲۲۸۱ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مبایعه نامه عادی از بتول زند در دفتر ۳۰۶ صفحه ۲۵۵) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

۸- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۲۹۲۸ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۶۴۴ آقای / خانم محمدتقی احمدی به شناسنامه شماره ۲۴ کدملی ۰۶۰۲۹۷۲۰۳۵ صادره ساوه فرزند تقی در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۹۸/۶۵ مترمربع پلاک شماره ۳ فرعی از ۲۳۰۲ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مبایعه نامه عادی و مع الواسطه از حشمت بیگدلی در دفتر ۳۰۶ صفحه ۱۵۴ و پرتو و فرزانه و مینو شهرت همگی بیگدلی آذری در دفتر ۳۰۶ صفحه ۱۵۴ و آذر بانو و شکوه الزمان شهرت هر دو بیگدلی آذری در دفتر ۳۰۶ صفحه ۱۶۰ و نزهت الملوک بیگدلی آذری در دفتر ۳۰۶ صفحه ۱۴۵ و حشمت الملوک بیگدلی آذری در دفتر ۳۰۶ صفحه ۱۶۳ ورثه لطفعلی بیگدلی کما فرض اله) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

۹- رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۱۸۶۴ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۲۸۹ آقای / خانم تقی نوده ء فراهانی به شناسنامه شماره ۳ کدملی ۰۵۱۹۹۰۰۶۰۱ صادره آشتیان فرزند محمداسمعیل در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۶۳/۷۷ مترمربع پلاک شماره فرعی از ۱۹۵۵ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مالکیت رسمی متقاضی طی سند قطعی شماره ۶۵۲ مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۹ دفترخانه ۳۵ قم) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

۱۰- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۱۱۷۲ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۰۷۰۱ آقای / خانم مصطفی قاسمی هماپور به شناسنامه شماره ۱۵ کدملی ۴۰۳۲۲۶۳۲۰۵ صادره کبودرآهنگ فرزند عباسعلی در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۱۶۰ مترمربع پلاک شماره فرعی از ۱۸۲۷ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مالکیت رسمی متقاضی طی سند قطعی شماره ۱۵۶۶۳۵ مورخ ۱۳۸۷/۰۵/۰۳ دفترخانه ۳ قم) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

۱۱- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۱۳۱۰ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۲۵۰۴ آقای / خانم رسول اشتری به شناسنامه شماره ۵۱۸ کدملی ۶۳۶۹۷۴۶۵۱۷ صادره چاراویماق فرزند قدرت اله در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۱۷۴/۵۰ مترمربع پلاک شماره ۱۱۰ فرعی از ۱۹۹۹ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مبایعه نامه عادی و مع الواسطه از احمد فتحی و محرمعلی فتحی در دفتر ۲۰۸ صفحه ۵۷۱ طی سند قطعی شماره ۳۶۲۹۹ مورخ ۱۳۳۶/۱۰/۰۶ دفترخانه ۱۵ قم) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

۱۲- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۲۰۱۲۹۹۳ مربوط به پرونده کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۳۰۰۰۲۰۰۱۱۲۵ آقای / خانم محسن یل به شناسنامه شماره ۱۰۳۵ کدملی ۰۳۸۶۶۴۵۷۵۲ صادره قم فرزند قربانعلی در ششدانگ قطعه زمین که در آن بنا احداث شده است به مساحت ۱۰۹/۵۸ مترمربع پلاک شماره ۱۵ فرعی از ۲۳۳۹ اصلی واقع در قم بخش حوزه ثبت ملک اداره دو قم (مالکیت رسمی متقاضی طی سند قطعی شماره ۶۳۸۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۲ دفترخانه ۹۱ قم) (شناسه آگهی ۲۰۵۶۵۵۳)

مورد تایید قرار گرفته و از آنجائیکه مقرر گردیده است پس از نشر آگهی و انقضاء موعد مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد منطقه دو قم تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یکماه پس از تسلیم اعتراض به اداره ثبت به دادگاه مراجعه و دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم و گواهی آنرا به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند براساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. (پیام قم – هم میهن)

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۹/۲۲

عباس پورحسنی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک منطقه دو قم